KİTAPLA YAŞADI KİTAPLA GİTTİ

AHMET MERCAN

Camianın abisi can dostum Cevat Özkaya'ya...

Cevat Özkaya'nın olgun ve geniş açılı "taraf" bilinci vardı ve onu ihmal etmezdi. Kimliğinden gocunmadan her insana sözü olanın adına "tebliğci" diyebiliriz. Hem de sezdirmeden en dolaylı ve estetikle beslenmiş bir üslupla.

İşinde samimiydi. Hangi işi? sorusunu tek madde karşılamaz. O önemli bir yayıncıydı, nitelikli eserleri bulmak adına bu toplumun durumunu doğru okuma ihtiyacı vardı. Özkaya bunu isabetli şekilde yerine getirdi. Garaudy'i Türkiye okuruyla buluşturdu. Bu buluşmanın belirtilmez bereketli sonuçlarının varlığı ve düşünceye katkısı tartışılmaz. Son yıllarda Fas'a gidip evinde Taha Abdurrahman'ı ikna edişi ilginç bir öyküdür. Şahsen Taha Abdurrahman'dan çok istifade ettim. Kendisiyle bu konuda çok sohbetimiz oldu. Dünya çapındaki mütefekkirin görüşleri doğrultusunda felsefi, kelami bir doğal ortam imkânını konuşmayı sürdürüyorduk.

Süreli yayınlarda kendini başlığa taşıyan *Umran* dergisinin vefatına kadar yayımlanan sayılarında onu görüyoruz. Süreli yayıncılığın zorluğunu, matbu yayıncılığın işçiliğini ancak bu süreçleri yaşayanlar bilir.

Yayıncı, dergici ile zenginlik bahsi kapanmaz. Özkaya aynı zamanda iyiliği sözden eyleme taşıyan işlerin de içinde yoğun biçimde yer aldı. Bosna Dayanışma, MAZLUMDER, AKV, TGTV gibi kurumlarda kuruculuk ve başkanlık görevlerinde bulundu. En zor zamanlardaki bu çalışmalara Çeçenistan'ı da eklemek gerek. Sivil toplum kuruluşlarının öncüleri arasındaydı. Daha bilmediğim yapıların olması mümkün.

Diğer boyutta iyi bir kitap dostu, vefalı bir okuyucuydu. Öyle ki hastalık sürecinde hastahanede elinden kitap düşmedi. "Elindeki son fidanı dikme" çabası aslında görsel bir vasiyet hükmündedir. Hastahanedeki adı "kitap okuyan amca"ydı. Kitapla yaşadı, kitapla gitti.

Ayrıca hatiptir Cevat Özkaya. Sohbetler, konferanslar, paneller, sempozyumlar, çalıştaylar ve televizyon programlarında aktif olarak yer aldı.

Yayıncı, dergici, hatip, aktivist nitelemelerinin arkasında hep kutlu davanın sancısı saklı. Bu özelliklere eklenen babacanlık onun "camianın abisi" olduğunun işaretleri olsa gerek.

Cevat Özkaya, Ahmet Mercan

Yaşadığımız pek çok hatıra mevcut. Yoğun paylaşımlı, dayanışmalı günlerden geçtik. 28 Şubat sürecini birlikte göğüsledik. Tabii olarak aramızda sorun yaşadığımız zamanlar da oldu. Buna rağmen kopmayı "beceremedik". Daha sonra o günleri, dönemin koşulları ile ele aldık ve tebessümle yâd ettik.

Saydığım özellikleri bir arada bulundurmanın ve hayırlı bir sürece tâbi kılıp sürdürmenin önemi açıkça anlaşılabilir. Büyük emekler, esirgenmeyen gayretler ve dahası her zaman işleri ekiplerle yapmanın zorluğunu aşan Özkaya, amel defterinin sağ tarafını dolu dolu yazdı. Rabbim ecrini bol eylesin.

Yeri dolmaz insanların bütün özelliklerinin fevkinde dolmayacak olan dostluklarıdır. Zorluklarda, çetin zamanlarda insanın aklına kimler gelir? Hele tanımlayamadığınız bir eksiklik hissettiğinizde, ayaklarınız sizi kendiliğinden birinin yanına getirdiğinde dostluk adresi ortaya çıkmış olur. Onun dostluğunu, sohbetini çok özleyeceğiz. Ancak onu vakıf insan, çok yönlü kültür adamı olarak gençlere örnekleme her şeyden önemli. Öylesine kolaycılığın kollarına düşüyor ki insan, bir zaman sonra sözünün eri, gayretli insanların yaşadığı masal konusu hâline gelebilir.

Çok zengin yaşadı. Emeği, öngörüsü ve insana verdiği önemin işareti cenazedeki topluluğun şahitliğiyle tescillenmiş oldu. Bunca dost az "zenginlikle" elde edilemezdi.

Dostların, yoldaşların tek tek gittiği o mecburi yön kötü olmasa gerek. Bu hâliyle bu taraf bir adım daha hüzünlü, orası bir nebze daha yakınlık hissi veriyor.

Usta emaneti taşıyıp, hazırladığı omuzlara zimmetledi.

Artık devran sizlerin ey omuz sahipleri!

Bir Cevat Özkaya geçti dünyadan, onun hayır defteri açık kalmasın mı?

Onun taşıdığı hayır ve bereket yükü ortada mı kalsın?

O yük ki insanı iki dünyada aziz eder.

O yüke omuz veren Hz. Âdem'den son günün son müminine kadar her Müslüman'ı Rabbimin Rahman ve Rahim ismine emanet ediyorum.